

NGỌO NGHỀ CỜ TA BAY...

Võ Đại Tôn (Hoàng Phong Linh)

(Đại Hội Thanh Niên Thế Giới, Sydney – Australia – tháng 7/2008. Thân tặng các Bạn Trẻ Việt Nam và Năm Châu. Kính riêng tặng LM Paul Văn Chi và bạn Đường Phước Lộc, đã thông báo cho tôi biết lúc Cờ Vàng được tung bay trên lễ đài khai mạc Đại Hội).

Võ Đại Tôn (Hoàng Phong Linh)

1. Qua đường dây điện thoại

Tiếng vọng về âm vang :

“Đã giương được Cờ Vàng

Trên lễ đài trang trọng !”

Trời đêm đông, lửa lòng tôi rực nóng

Nước mắt bỗng rưng rưng.

Tôi khóc mừng trong kiếp sống lưu vong

Vẫn treo được Ngọn Cờ Chính Nghĩa.

Này Bạn Năm Châu tụ về chung tuyến địa

Vì Công Bằng, Lẽ Sống, Yêu Thương !

Này Lương Tâm Nhân Loại đang bừng nở hướng dương

Hãy cùng tôi chiêm ngưỡng

Lá Cờ Vàng linh thiêng biểu tượng

Tự Do Dân Chủ muôn đời !

Niềm Tin Yêu bừng sáng khắp nơi
Không riêng vì Tôn Giáo.
Triệu lòng Thanh Niên hòa chung Chính Đạo :
- Đạo Sống Con Người – máu chảy về tim.
Hàng triệu cánh tay chung sức nhận chìm
Bao tà ma tội ác,
Bao chế độ phi nhân sẽ trở thành hoang mạc
Mầm Yêu Thương rạn vỡ từ đây !
Đâu phải « thói đời đối kháng » hôm nay
Mà Sức Sống đã bừng lên Chính Nghĩa !
Từ trăm phương ngàn phía
Biển người cuồn cuộn sóng dâng.
Tôi hòa chung, cùng nhịp bước chen chân
Ngước cao nhìn Cờ cho rõ.
Tổ Quốc tôi còn đó
Đang ngạo nghễ tung bay.
Trong vạt màu rực rỡ hôm nay
Tôi bỗng khóc, Cờ Vàng tôi lộng lẫy !
Xin TạƠn Người - những bàn tay run rẩy
Từ mẹ già, em bé, giường cao.
Thế hệ con tôi như biển sóng trào
Giơ tay phất, tiếng gào chen nước mắt.
Đòi lại cho nhau những gì đã mất
Từ Yêu Thương qua Đạo Lý Con Người !

2. Hai mươi năm chinh chiến mỗi mòn hơi
Chúng tôi đã giữ Cờ qua tuyến máu.
Bao địa danh vẫn còn in dấu
Bước chân hùng đồng đội, anh em.
Trời hỏa châu rực sáng từng đêm
Trên Cổ Thành Quảng Trị.
Phú Vân Lô trở nên đài cao quý
Dựng Cờ lên, chặn bước hung tàn.
Rừng U Minh, Đồng Tháp, xóm vắng làng hoang
Chúng tôi đứng bên Cờ bay lộng gió.
Đòi Charlie thời gian dù úa cỏ
Vẫn còn nguyên tên tuổi đáng Hùng Anh.
Đèo Chu Pao, An Lộc, Bình Thành,
Ta giữ vẹn màu Vàng thiêng Tổ Quốc.
Lịch sử sang trang, quặn lòng Dân Tộc,
Bao Người Con tuần tiết hy sinh.

Nguyện lòng son, thà quyết tử, chết Vinh,
Xin tận hiến, giữ nguyên Cờ Chính Nghĩa.
Đáy trùng dương thành hoang vu huyết địa
Triệu hồn dân quyện mãi sắc Cờ Thiêng.
Chốn tù lao bao khổ nạn xích xiềng
Ta vẫn thấy màu Vàng qua vết máu.
Trời hải ngoại vẫn bền tâm chiến đấu
Phất cao Cờ vì Đại Nghĩa mai sau !

3. Này Bạn Uganda, từ rừng thăm Phi Châu
Da ngời đen, nắng xuyên vùng xích đạo
Đang nhìn tôi, cười vang huyền não
Răng trắng ngà voi.

Này Bạn Samoa, không đứng lẻ loi
Mà chân nhịp theo điệu kèn hoang đảo.
Này em Na Uy, từ mùa băng tuyết bão
Đang tìm đường qua phố Sydney.
Bao sắc dân từ muôn hướng về đây
Đang trẩy hội, triệu lòng chung một hướng.
Có thấy không, giữa biển người sóng lượn
Cờ Vàng tôi đang ngạo nghễ tung bay ?
Không cần chi ngôn ngữ, tay vẫn ấm bàn tay
Ta hạnh ngộ trong ngày vui Đại Hội.
Cờ tôi đó, tung hoành trong gió nổi
Chia Niềm Tin cùng Thế giới hôm nay.
Cờ không nói, nhưng vẫn vẹn Tình Say
Cùng Nhân Loại hòa chung nguồn Đạo Sống.
Tôi vẫn còn quê hương trong cờ bay gió lộng
Màu Vàng tươi linh hiển của Non Sông.
Tôi lắng nghe lời Giáo Lý Hiệp Thông
Đang lừng vang tám hướng.
Kêu gọi Con Người từ tâm rộng lượng
Sống bình an, lòng dung thứ cho nhau.
Lời xin lỗi qua những tiếng kinh cầu
Cho Nhân Loại sống Tình Thương Đạo Lý.
Nhưng còn thiếu, vì trong lòng thế kỷ
Mãi hôm nay còn Tội Ác giăng đầy.
Quê hương tôi hăng khổ nạn đêm ngày
Vì chế độ đang đọa đày Dân Tộc.
Sao không có một lời vạch sâu tận gốc
Vi phạm Nhân Quyền trên đất quê tôi ?

Này Bạn Âu Châu, Mỹ quốc, xa xôi
Xin góp sức cùng chúng tôi tiếng nói.
Tôi chợt thấy trong biển người trẩy hội
Có thanh niên từ Châu Á, Việt Nam.
Bạn đứng đấy, ngỡ ngác, âm thầm
Niềm sợ hãi còn vương trên ánh mắt.
Như lạc loài, chút lương tâm dẫn vật
Chưa dám tung cờ đỏ máu mang theo.
Này em Hà Nội, xuất xứ quê nghèo
Không phải thẹn vì thiếu thua vật chất.
Nhưng có lẽ lần đầu tiên Sự Thật
Đang chói lòa hai chữ Tự Do.
Sống thực đi em, hãy thét gào to
Cùng Nhân Loại hưởng chung nguồn Nhân Bản.
Thế kỷ này của em, hãy bắt tay chung Bạn
Cùng Năm Châu đòi lại Quyền Người.

4. Tôi ra về, trên chuyến tàu xuôi
Thấy em bé nằm ngủ ngon lòng mẹ.
Tay em cầm lá Cờ Vàng phất phơ chuyển nhẹ
Mà tôi vui, nhìn thế kỷ trong em.
Rồi mai đây em sẽ lớn lên
Tiếp nối bao người viết trang sử mới.
Tiếng vọng non sông ru về dịu vợ
Cờ Vàng tươi em giữ vẹn cho Đời.
Tuổi Trẻ Việt Nam – tôi khẩn nguyện một lời
Cho em sống giữa triều vui Đại Hội !
Đại Hội Quê Hương – ngày mai sẽ tới
Rợp Cờ Vàng, vang tiếng hát Tự Do !.

Võ Đại Tôn (Hoàng Phong Linh)

Viết trong những ngày Đại Hội Thanh Niên Thế Giới
tại Sydney, Australia. Tháng 7/2008.

www.vietnamvanhien.net